

A
listi, Pastoris, quibus sicut indicabantur Fidelium patrimonia, ita loca ipsa, ad quae conventus fiebant, significabantur, quare monebunt disertè à Nicolao I. epist. 7. ad Michaelem Imperatorem scriptum; Ecclesia Salvatoris, quæ ab Auctore vocabatur Constantiniiana, prima, quæ in toto terrarum orbe confracta est. Videantur eruditissimè dedulta in hanc rem à Danielo Papebrochio in responsionibus ad exhibiciones errorum per P. Sebastianum à S. Paulo parte 2.

III. Agapitum secundum etiam gratis inventum quisquis judicabit, qui noverit ignotum omnibus, qui ante Rubeum scripserunt, nec de eo scriptum, memoratumve quidquam à majoribus, licet Rubeus frasi sibi familiari in priori Historia sua editione scribat, esse aliquos, qui Agapitum illum Severo successisse dicant, nomculos Liberio; petent enim, ut ex aliquibus illis, unus fide dignus proferatur, quem protulisse debuerat in secunda Historia sua editione, Baronianæ crisi respondens, cum demum ejus, quem protulisset opinioni, subscribere decreverat.

IV. Vix præterea intelligent, quomodo Rubeus potuerit Concilium Romanum post Sardicense ad annum CCCXLVIII. disserre, cùm nullus ex characteribus chronologicis anno illi respondeat ex productis supra à Baronio, & Bollando, ex his videlicet, quibus Concilium illud consignatum ferrunt Acta, quæ circumferuntur, quæque nil habent spectans ad Sardicense Concilium, vel ad Athanasiū absolutionem, sed bene nonnulla ad Nicenam Syiodi confirmationem pertinentia. Et hoc quidem tanti est momenti, ut ob id tota Rubei ratioinatio ingeniosè plane excoquita, ruat.

V. Baronii sententia de Severo immediatè Agapito subseguente vix videtur sustineri posse, cùm medium inter Agapitum, & Severum, Marcellinum ext. tisſe probent pictura Ravennates, & ipsum Agnelli Pontificale. Præterea si Severus anno ab ipso assignato sedere cepit, & immediatum prædecessoribus habuit Agapitum, necessario Episcopis prædecessoribus tempus prolixum nimis Episcopatus tribuet, & sic culpā illa peccabit, cuius accusat Rubeum. Quod apprime in ejus asserto accidet, qui ad annum septuagintimum quintum dixerat Eleudium illis Vespasiani temporibus in Episcopatum Aderto successisse, etenim ab anno LXXXI. Vespasiani postremo ad annum CCCXXXVII., quo eleatum contendit Severum, anni intercedunt omnino CCLVI., qui numerus, si per IX. dividatur, totidem enim ab Eleudadio ad Agapitum intercessere Episcopi Ravennates, resultabunt anni XXXIII. mens. V. des X., quos aquata ratione unusquisque Prædecessorum Severi vixisse conficitur. Id autem videbitur aquæ saltem improbabile per ea tempora persecutionum plena, ac tempus Episcopatus à Rubeo Marcellino, & Severo tributum.

VI. Idem ferè incommodum sequitur in sententia Bollandi, quandoquidem Marcellino sedem ultra septennium agre protrahendam cognovit. Id tamen evitaretur, si constaret, Severum illum Ravennatum Martylem, Episcopum etiam sedisse, & alterum Marcellinum prædecessorem habuisse; at hoc nullo idoneo teste fulciantur, fides enim Martyrologiorum allistorum vis sufficit ad inanem conjecturam fundandum. Illud etiam accedit, quod de diuturniori Marcellini sede vix videtur dubitari posse, ac de eis re tessem optimum habuit Rubeus, licet neglexerit afferre, Agnelli videlicet, quem modo illustramus, ac è tenebris vindicanus, qui Marcellinum laudans concludit in hac verba; transactaque plurima (sive plurium) annorum curricula sparti, Pontifikatum amissit, & vitam Pontificatu explasset.

CAPUT TERTIUM.

Concilia Romana sub Julio plura. De illorum numero, occasione, ac tempore, controversiæ. Acta Romana Synodi prioris suppofititia Pagio, Labbeo, Criticis. Series Episcoporum Mediolanensis. Julius Firmicus Matherius minimè Mediolanensis Antistes. Loca ex opere de mysteriis profanarum Religio-num illustrata.

I. B aronius tria agnoscit Concilia Romana sub Julio Pontifice celebrata. Primum hoc, de quo nunc querimus, quod à Julio ait convocatione, ut statim Pontificatus sui initio Nicenum confirmaret, celebratumque ipso, que magnus Constantinus decepit anno Christi CCCXXXVII. Secundum anno CCCXL. in causa Athanasiū, qui diu expectaverat ibi judicium Episcoporum, quique post Concilium Alexandriam statim regressus est. Tertium anno CCCXLII. post cladem Alexandrinam, intrusumque in illam sedem Gregorium, ob quæ denuo Athanasius Romanam reversus sit. Petrus de Marca alioù Concilium Romanum agnoscit ex Sancti Hilarii fragmentis, & ex epistola Osii ad Constantium, quod celebratum dicit biennio post Mediolanense anni CCCXLVII. id est anno CCCXLIX, in quo damnatus Photinus Sermiensis Episcopus fuit. In eo Concilio Ursacius, & Valens, quod in Mediolanensi fecerant, poenitentiæ libello confubstantiali assentientur, ac literis ad Athanasiū missis, de cætero cum illo communicatores factentur, ut Socrat. lib. 2. cap. 19. loquitur Sozom. lib. 3. cap. 22. libellum ipsum exhibens ante scriptas Athanasio literas illum ab Ursacio, & Valente prædictis datum dicat, cùm bi simul cum Theognide in Mareotene proficerentur. Libellum eundem affert Athanasius Apolog. 2. De hoc tertio asserto Romano Concilio nihil in ren præsentem agere operæ est pretium. Vide, si libet, Baluzium in nova collectione Concil. pag. 27. Secundum Concilium à Baronio assertum in controversiam vertitur ab Eruditis, qui negant Athanasium Romanum venisse bis, ut contendit Baronius, & semel tantum id factum admittunt, cùm subaudisset Ariani, decretu ejus expulsiōne, Gregorium subintrusisse. Vide rem totam diffisi tractatam ex Valeso ad annum CCCXLII. à Pagio in Critica Historico-chronologica Baronii. Io et tamen falli Valesum tenent alii, quod Synodus Romanum, de qua illa controversia minima haberi potest, celebratam afferit anno CCCXLII., cùm certæ videantur rationes adfruentes habitan fuisse vergente ad finem anno CCCXL., ex eo quod Julius Papa aperiè testetur Episcopos adfuisse indicta die, Legatisque ab Ariani detentos tandem, quoad regressi sint multo post, quam ea Synodus indicta fuerat. Quod si Athanasius Apologia secundi ait; hæc cum Romæ Synodus per Julium Romanum Episcopum scripta p̄sset &c., & epistola ipsa scripta est post Legatum redditum, dicunt tamen Synodum commissis Julio provinciam scribendi, que in Synodo acta erant, & respondendi prioribus literis, quod postea praefatus Julius, reveris Legatis prioribus simul & posterioribus, Ariani literis respondisse. Alias enim improbable adiiciunt Episcopos indicata die convenientes expectasse sequentem annum, quo deinde Synodum celebrarent post Legatorum adventum. At, ut verum fatear, res est implicatissima, iū enim adventum Romanum Athanasii differant, quo usque jam Gregorius designatus fuerat ab Ariano Alexandria Episcopus, & constet ex Juliis literis, Athanasium, qui idem testatur de se, Roma expe-